

Firlej Piotr syn Mikołaja, hetmana wielkiego koronnego i Anny z Mieleckich. Wojewoda ruski. W czasie wojny z Moskwą odznaczył się w bitwie pod Orszą 8 IX 1514, w której brał udział jako dworzanin królewski. W 1527 mianowany kasztelanem chełmskim. W 1532 wziął w dzierżawę starostwo radomskie i zatrzymał je do śmierci. Regalista, zaufany króla Zygmunta Augusta. Wykonując czynności komisarskie czy zasiadając w sejmach, bronił interesów króla i państwa. Działalność kulturalna i gospodarcza zbliżyła go do królowej Bony, darzącej go szczególnymi względami. W październiku 1535 mianowany kasztelanem bieckim, już miesiąc później objął także kasztelanię wiślicką. Od 1538 wojewoda lubelski. W dniu 29 maja 1543 roku Piotr Firlej z Dąbrowicy, wojewoda Lubelski, otrzymał od króla Zygmunta Starego przywilej zezwalający na założenie miasta Lewartowa (dzisiejszy Lubartów), na terenie wsi Łucka i Szczekarków.

Po śmierci S. Odrowąża ze Sprowy, w 1545 otrzymał godność wojewody ruskiego. W latach 1551-1552 brał udział w zwalczaniu buntów przeciwko Koronie w Prusach. Sprzyjał reformacji. Prowadził intensywną działalność gospodarczą, m.in. spławiał zboże Wisłą do Gdańska. Jako miłośnik architektury w dwóch założonych przez siebie miastach: Janowcu i Lewartowie zbudował okazałe zamki w stylu renesansowym. Piotr Firlej w Lubartowie /1553/. Jego nagrobek znajduje się w kościele oo. Dominikanów w Lublinie.